

چکیده

در شکل گیری فرسودگی شغلی متغیرهای گوناگونی نقش دارند که در این بین اثر کیفیت زندگی، شوخ طبعی و شادکامی قابل توجه است. هدف پژوهش حاضر تعیین رابطه کیفیت زندگی، شوخ طبعی و شادکامی با فرسودگی شغلی در روانشناسان و مشاوران بود. روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی روانشناسان و مشاوران زیر مجموعه سازمان نظام روانشناسی و مشاوره و اداره بهزیستی شهر رشت در سه ماهه اول سال ۱۳۹۷ به تعداد تقریبی ۱۸۰ نفر بود که از این بین با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس و با توجه به شرایط ورود و خروج پژوهش تعداد ۱۱۰ نفر انتخاب و پرسشنامه‌های تحلیل‌رفتگی شغلی مسلش (۱۹۸۱)، کیفیت زندگی سازمان جهانی بهداشت، شوخ طبعی خشوعی و همکاران (۱۳۸۷) و شادکامی آکسفورد (۱۹۸۹) را تکمیل کردند. داده‌های به دست آمده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌های پژوهش نشان داد بین نمره کل کیفیت زندگی و شوخ طبعی و خرده مقیاس‌های آنها و نمره شادکامی با نمره کل فرسودگی شغلی و خرده مقیاس‌های آن در روانشناسان و مشاوران رابطه منفی و معنادار وجود دارد ($P < 0/05$). همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد متغیرهای سلامت روان، شوخی کلامی، شادکامی و لذت از شوخی به صورت منفی و در مجموع ۶۱ درصد تغییرات فرسودگی شغلی روانشناسان و مشاوران را پیش بینی می‌کنند ($R^2 = 0/611$). بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت که کیفیت زندگی، شوخ طبعی و شادکامی با فرسودگی شغلی روانشناسان و مشاوران رابطه داشته و تا حدودی قادر به پیش‌بینی معنی‌دار آن هستند.

کلید واژه‌ها: کیفیت زندگی، شوخ طبعی، شادکامی، فرسودگی شغلی.